

İmbikten Sızanlarmış

– Zontul · 10 Nisan 2014

İMBİKTEN SIZANLARMIŞ

Kelamın kalbine sirayet eden
Kalbin kAleminden çıkan esrarlı sözlerdir

...

Yazılmayı arzulayan sözcükler imbikten sızar gibi sızardı kalp hanesinden... Ne siz ona ne de o size engel olabilirdi o an geldiğinde... Aşğın maşukuna akma hissiyatıyla akardı berrakça ve duruca. Siz ona kâğıttan bakardınız. Ve o da kavuşmuşluk halet-i ruhiyesinde karagözleriyle gülümser sonra size. Aslında aşk aranızdadır bilinmez kimse tarafından... İzlerinizi döktüğünüz bir gizdir yazılanlar...

Dudaklarınıza yapışır, okur durursunuz hiç usanmadan... Bazen damla olur kirpiklerinizde, bazen öper yanaklarınızı dökülen yaşlarla...

Bazen vurur sırtınızın tam ortasından, kemiklerinizi kırarcasına. Çıkar hadi boğazındaki düğümleri der gibi bazen ..bazen de acıdan kıpraşamaz olur kemikleriniz.

Lakin teslimsinizdir ona... Ona güveniniz sonsuzdur bilirsiniz ki sizi yarı yolda bırakmaz. Oda bilir sizin onsuz yapamayacağınızı.

Gülümser satır aralarından...

En yangın hallerinizde, acılarınızda, sızılarınızda, an olup gülümsemelerinizde kement olup takılır avuçlarınıza...

Bazen pranga olur,

Bazen de kuşların kanatlarına bindirir alır götürür sizi özgürlük diyarlarına...

Ve götürür hiç kimsenin bilemediği göremediği en sarp, en kuytu, en derin uçlara...

Ve tutar elinizden, tutar parmaklarınızdan, nakış nakış işlenir akar ak ak bulunduğu yere...

Sızı sızı vurur dalga dalga kıyılarınıza bazen de ,ve iner bilinmez derinliklere...

Bazen toprak,gök,su,yaralar,kabuklar hepsi bir olur sonra avuçlarınızı ağlatır, belki kanatır belki de çağlatır.

Yazılma! diyemezsiniz onlara diyemezsiniz, dersiniz azar.Azar azar azar! Belki de size küser kaçır o ilham denen özge duygular...

İmbikten sızan harfleri çarçur etmeden heba etmeden sırça bir sarayda biriktirmeli. direkleri belki sükutla ayakta duran billur kelimeleri...

Düşlerin kırıldığı yerde

Kelam susar

kalem konuşur..

Yağar sağnak sağnak

yüreğe...

Ađıt makama

K/ağıt arza dönüşür

...

Ve Őiire saklanıp

AđlaŐırlar!

Bozmadan ahengi...

...

KaLbimin ritmine bađladım

KırLangıçların kanatlarını

Ağlamamalıydım..

...

ağlamamalıydım ...ıslanmamalıydı Őeffaf duvarlar...kırılırdı yoksa kanatlar...hıçkırırdı !gözlerime sürülen yalnızlıklar...

Pürmelal hali kađıtta gül eylemeli

Yüređin cevherini kaleme söylemeli

Akıp giden sükutu kağıda bezemeli...

Ve KALEM'e andolsun diyen rabbe hamd eylemeli...

Nilüfer zontul aktaŐ